Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8282
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

ex hac scintilla exortus e/ Quanta
hic modica massa Beati mundo
corde i mente meditationis exten
ta est/ Cuius anima fatis inflamata
cuius mactatis desideriis/ fructo
alabastro vngenti sentire incipit/
et si no du gustu/ naribus en odora
tu/ et ex hoc colligit qm suaue
est huius mediae sentire experi
entia/ cuio meditatione adeo sen
tire e iocundu/ Sed quid faciet
hndi desidio sed no inuenit aquid
que habere possit/ Q quanto incipit
tanto plus sitit/ Du meditatom
appomit/ appomit dolore quia no
sentit dulcedine qua i cordis mu
dicia meditata esse demonstrat/
et no pruit/ Non enim e legente
neq meditantis hat sentire dul
cedine sed quib datu fuit de sup/
Semp enim lege et meditari tam
bonis qm malis oue e/ Et ipi
phi gentiu sapiam i qua summa
dei bonitas consistet inuenerunt
ductu rois/ Sed quia dum deu
cognouissent no sic dm glifica
uerunt/ aut gras egerit/ et de
suis vibus presumentes dicebant/
ligna mum magificabimus/ la
bia mu a nobis sit/ no metue
runt pipe qd potuerit vide/ sed
euanuerit in cogitacionib suis/ et eor
sapia deuenerata e/ qua eis con
tulerunt huiam studu disipline/
No sprus sapie qui solo se dat
verd sapiaz sapidam. s. sapiaz
q aiaz cui inest inestimabili sapo
re iocundat et reficit/ de qua dr/
In malinola aiaz no introibit
sapia/ licet at a solo deo est/

Et sicut offm baptizandi concessit
multis/ ptulez vo et auctez dimit
tendi pcm sibi soli retinuit/ Vn
Johes antonomaste et dicit
te de deo dicit/ hic e q baptizat/
Sic et de eo possumus dice hic
e qui sipie dat sapore et sapida
alie suam fecit/ Sermo quidem
datur auctis talis sapia pauce qua
distribuit deo ciu uult et qm vult/
Videns at aia q ad desiderata
cogitationis et copsie dulcedine
pse no possit attingere/ et quanto
magis/ exaltat deus humiliat/
ad cor altu accedit tanto magis
exaltat deus/ humiliat se ad ore
dicens/ Sne qui no vidis nisi a
mundis corde/ nuc stigmu lege
dm meditando/ et que sit/ et quo
possit heri pura mundia corde
vt ea ul modica pte possem te
cognosce/ Quaerebam iudicia tua
Dne q sunt/ et in corde meo medi
tato sum/ et i meditatione mea
accendit ignis i desideriu cogno
scendi te/ Du pane satur scitur
inedia frangis/ In fractione eius
panis cognitus es/ et quantopla
cognosco te tantopla te cognosce
desidero/ Iam no in cortice lice sz
in ssu expgefie Vnde hoc peto
Dne ppter meritu mea sed p tua
gia fateor qr indigna sum per
catrix sum Qz et catelli edunt
de mitis q cadunt de mesa dnorz
suorz Da m' ergo dne portiuncula
hereditatis fute/ salte gutta rele
stis pluuie/ qts refrigeres sitim